

## Логанові луки

О, як ти, Логане, блищав,  
Коли уперше тут назвав  
Мене своєю Віллі мій!  
О, скільки в нас було надій  
Аж до сумного дня того,  
Коли коханого мого  
Позвав сурми воєнний гук  
Від мене й Логанових лук!

І знову травень, знов тепло,  
І все навколо зацвіло,  
Свистять птахи, бринить бджола  
Навколо кожного стебла,  
І все радіє, скрізь пісні  
Із серця ллються, лиш мені  
Немає визволу від мук  
Посеред Логанових лук.

Де білоцвітно глід пахтить,  
В гніздечку пташечка сидить,  
І птах на гілочці близькій  
Співає дружню пісню їй.  
Обоє тішаться, а я  
Сама з дітьми, як не своя,  
Блукаю, ніг не чую, рук,  
Посеред Логанових лук.

Державці! Вас я, вас клянущу  
За братовбивчу цю війну!  
Усі жалі, що серце тнуть,  
Хай вам на голови впадуть!  
Настане час — і стихне бій,

І прийде з миром Віллі мій,  
І ми забудем дні розлук  
Посеред Логанових лук!